

[Villemoes.]

Jeg finder Anledning til at nævne dette, for nu maa det da vel antagelig — for saa vidt vi faar Folketingsflertallets Forslag, som vi drøfter her, vedtaget i Løbet af faa Dage — være kommet saa vidt, at Venstre ikke længere betegnes som det Parti, der har haft Eneansvaret i denne Sag. Venstre har aldrig haft Eneansvaret i denne Sag, selvfølgelig ikke. Vi erkendte blot, at under de ændrede Forhold var det selvagt, at vi maatte ind paa nye Baner, hvad det handelspolitiske angik, derom er der ingen som helst Uenighed.

Det forbavsede mig for øvrigt i allerhøjeste Grad for ganske faa Dage siden i „Politiken“ at læse en Artikel af Landets Udenrigsminister, som ikke er til Stede her i Dag, en journalistisk, partipolitisk Artikel, som jeg ikke kan forstaa at Landets Udenrigsminister, der dog skulde være Udenrigsminister for os alle, vilde lægge Navn til. Jeg erindrer, at da jeg i sin Tid var Formand for Venstre i den Kreds, hvor jeg har min Virksomhed, Esbjergkredsen, henvendte jeg mig engang til daværende Udenrigsminister, Dr. Moltesen, og spurgte ham, om han ikke vilde tale ved et partipolitisk Møde i min By. Han nægtede det og sagde: Jeg vil ikke blande mig i indre Partipolitik i Danmark, mens jeg er Udenrigsminister. Den nuværende Udenrigsminister skyder stadig væk paa andre, bruger sine journalistiske Evner til at fremsætte Udtalelser, som jeg ikke synes en Udenrigsminister skulde fremsætte under saa vanskelige Forhold som dem, der foreligger i disse Tider.

Det er ingen Hemmelighed, at mit Parti ønsker det mindst mulige Apparat paa dette Omraade, det er ingen Hemmelighed, at vi mener, at vi har faaet et alt for stort Apparat, et for Opfyldelsen af vore handelstraktatlige Forpligtelser ganske unødvendig stort Apparat. Det har udviklet sig paa en Maade, som vi i hvert Tilfælde absolut ikke havde tænkt os, da vi i sin Tid gik med til Loven, nølende, kan jeg godt sige, fordi vi efterhaanden blev klar over, at denne Regering ønsker at faa saa meget som muligt under Statens Omsorg. Vi har stadig væk ved Forlængelserne af Loven været betænkelige ved at give den højtærede Handelsminister saa stor Myn-

dighed, som han har opnaaet i de Aaringer, der er gaaet.

Jeg ved, at man fra andre Partiers Side nu vil have helt andre Formaal ind under denne Lov end dem, vi kan gaa med til; man taler om det valutariske, om det beskæftigelsesmæssige o. s. v., o. s. v. Det forekommer mig, at det ikke er saa forfærdelig mange Aar siden, der kom en Udtalelse fra dem, der nu sidder paa Regeringsbænken, om, at den Regering, der ikke kunde afskaffe Arbejdsløsheden, havde ingen Eksistensberettigelse, o. lign. Jeg vil dertil sige: Ja, vi har jo ulykkeligvis Arbejdsløshed i vort Land i Øjeblikket, den største Svøbe, Menneskeheden i det hele taget har at kæmpe imod. Jeg ved dog et bestemt Omraade, hvor der er blevet ansat nogle Hundrede Mennesker, hvor Handelsministeren og Rigsdagen altsaa for saa vidt har været med til at indskrænke Arbejdsløsheden, nemlig Nationalbankens Valutakontor. Hvor produktiv denne Beskæftigelse er, skal jeg lade være usagt. Jeg formoder, der beskæftiges en 300—400 Mennesker deroppe, men det kan være, at Handelsministeren kan fortælle mig, hvor meget vi har faaet vor Beskæftigelse forøget ved Hjælp af dette Kontors store Personale.

Mit Partis Stilling til Lovforslaget vil i øvrigt i enhver Retning være ærede Medlemmer bekendt fra Forhandlingerne i det andet høje Ting og fra det foreløbige Forslag, som Folketingsmand Himmelstrup og jeg sidste Sommer fremsatte i det i Henhold til den nugældende Valutalovs § 7 nedsatte Udvalg. Det Ændringsforslag, som vi fremkom med den Gang, er senere blevet udpenslet og stillet i det andet høje Ting. Jeg er klar over, at det Lovforslag, som den højtærede Handelsminister nu har forelagt for det høje Landsting, og som jo er blevet vedtaget i Gaar Morges med 86 Stemmer i Folketinget, sandsynligvis i Løbet af faa Dage vil blive ophøjet til Lov, efter at Landstinget har givet det et Flertal af Stemmer. Som Forholdene ligger, mener jeg nemlig ikke, det tør forventes, at der vil kunne blive Lejlighed for Landstinget til i større Stil at influere videre paa Forslaget. Jeg beklager, at Flertallet i Folketinget har stillet sig, som sket er. Jeg anerkender, at det Forslag, som den højtærede Handelsminister nu har forelagt, ikke er